

[Indenrigsministeren.]

deraf. En Diskussion er for saa vidt overflødig, som det erkendes af alle skattesagkyndige, at det System ikke er praktisk anvendeligt.

Til det ærede Medlem Hr. Pinholt har jeg kun et Par Ting at sige. Det ærede Medlem sagde, at det Forslag, jeg havde fremsat i Fjor, vilde, skønt det saa ud som Frivillighed for Kommunerne, dog tvinge dem til at gaa over til Grundskyld. Det kan det ærede Medlem ikke mene, for det ærede Medlem ved, at den eneste Tvang, der blev paalagt, var den, at fremtidig skulde Nybygninger ikke beskattes, men i øvrigt kunde de fortsætte akkurat, som de gjorde det tidligere. Det ærede Medlem kan ikke paastaa, at det er umuligt for en Kommune at have Nybygninger, der ikke svarer Skat samtidig med, at de gamle svarer Skat, thi saa havde det ærede Medlem ikke kunnet stemme for Loven af 1928, der fremkaldte et saadant Forhold i en Række Kommuner, at der baade var nye skattefri Bygninger og gamle, der betalte Skat.

Det glæder mig, at det ærede Medlem nu endelig for første Gang erkender, at han havde stillet Forslag i 1920 om, at Kommunerne skulde kunne afgøre, om de vilde opretholde Bygningsbeskatning eller ikke. Men saa siger det ærede Medlem, det var ogsaa muligt, vi kunde forhandle paa det Grundlag, hvis jeg vilde gaa ind i denne Forhandling med Løfte om, at Grundskyldspromillen ikke skulde være større end den, der den Gang var angivet i Forslaget. Nej, paa det Grundlag kan jeg ikke gaa ind i Forhandlingen, fordi jeg derved slet ikke vilde komme over paa dette Forslags Grund. Hvis det ærede Medlem husker Forslaget, vil det ærede Medlem huske, at Maksimumspromillen aldeles ikke var lagt fast, der kunde gives Tilladelse fra Indenrigsministerens Side til at forhøje den. Det maa det ærede Medlem ikke ryste paa Hovedet ad, for det staar i Forslaget, og det ærede Medlems Navn staar under. Indenrigsministeren kunde give Tilladelse til, at Maksimumspromillen sattes højere. Og hvorfor? Fordi, som det ærede Medlem meget vel ved, Maksimumspromillen rundt om i Kommunerne laa højere. Det var derfor nødvendigt at have denne Dispensation. Forslaget indeholdt tillige, at disse Promiller kunde forhøjes i Forhold til, som den skattepligtige Jordværdi gik op. Med andre Ord, her knæsatte Venstre — og det er i øvrigt meget interessant ogsaa med Henblik paa den Forhandling, der finder Sted i Øjeblikket angaaende Værdistignings-

skatten — faktisk Inddragning af den halve Del af den fremtidige Værdistigning. Det staar der i Forslaget. Derfor vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem vil gaa ind i en Forhandling om alle disse Spørgsmaal paa Grundlag af det samlede Syn, som det Forslag, der i sin Tid blev stillet af Landbo-kommissionen, gav Udtryk for, er jeg ogsaa rede til at forhandle herom.

Angaaende det ærede Medlems Bemærkning om, hvorfor Forbedringer ikke kan fradrages længere end 30 Aar, skal jeg sige, at det har sin rent praktiske Vurderingsgrund; det vil ikke ud over saa langt et Tidsrum, som der ellers vilde blive Tale om, være muligt at foretage den Udskillelse, som maaske i øvrigt kunde være ønskelig.

Det ærede Medlem gjorde endelig en Bemærkning om, at Loven af 1926 ikke betød Forskydninger nedefter, medens dette Lovforslag gør det. Det er ganske urigtigt. Den betød ganske det samme paa dette Omraade som Forslaget her. Der kan ske visse Forskydninger indenfor de forskellige Grupper ogsaa af de mindre Ejendomme, derfor er der tilstrækkeligt Bevis. Men det vil ikke føre Skatten fra oven nedefter; tværtimod vil det lette Skattebyrden for alle de Ejendomsgrupper, der ligger under Grænsen, de 4—5 Tønder Hartkorn, og forhøje Skatten en lille Smule for dem, der ligger derover. Men Forslaget vil selvfølgelig skabe Forskydninger indenfor disse Grupper paa samme Maade, som Loven af 1926 førte det med sig.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fisker har Ordet for en kort Bemærkning.

Fisker: Jeg vil gerne gardere mig imod, at en Opfattelse, som er tillagt mig af det ærede Medlem Hr. Fibiger, skal staa uantastet. Jeg har nemlig ikke udtalt, at det vilde være naturligt, at den Del af Amtsskatterne, der skyldes Sygehusudgifter, fordeles paa et andet Grundlag end det nuværende. Jeg har tværtimod udtalt, at principielt vilde jeg ikke have noget imod, at samtlige Amtsskatter hvilede paa fast Ejendom. Men fra konservativ Side holder man paa, at de Folk, der sad med forholdsvis gode Indtægter, men uden fast Ejendom og nød godt af Amtskommunens Goder, ogsaa kom til at betale en Del deraf, og jeg har dertil svaret, at der kunde være noget i det, som maaske fortjente Overvejelse, men saa har jeg spurgt det ærede Medlem: Vil han da